

DE VLAAMSE MINISTER VAN JUSTITIE EN HANDHAVING, OMGEVING, ENERGIE EN TOERISME

NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft energiegemeenschappen, inwerkingtreding van energiedelen en peer-to-peerhandel van groene stroom door één actieve afnemer aan één andere actieve afnemer en informatieverstrekking door de leverancier aan de netgebruiker
- Definitieve goedkeuring na advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State

Samenvatting

Met dit ontwerpbesluit wordt de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU en de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen beoogd. De delegaties uit het EMD-decreet met betrekking tot de activiteiten van de netbeheerders en flexibiliteit worden niet in dit besluit behandeld, maar zullen in een volgend besluit aan bod komen.

Met betrekking tot energiegemeenschappen worden de gegevens vastgelegd waaraan de overeenkomst tussen een energiegemeenschap en haar leden of vennoten dient te voldoen. Ten tweede worden ook de aanmeldingsmodaliteiten bij de VREG van de energiegemeenschap van burgers of hernieuwbare-energiegemeenschap bepaald. Ook wordt vastgelegd wanneer de verschillende vormen van energiedelen en peer-to-peerhandel van groene stroom door één actieve afnemer aan één andere actieve afnemer mogelijk zullen zijn.

Tot slot worden een aantal artikels gewijzigd die tot doel hebben een betere informatieverlening door de leverancier te verzorgen aan de netgebruiker ten aanzien van zijn energiegebruik en energiefactuur.

Het ontwerpbesluit wordt voor definitieve goedkeuring voorgelegd na advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSDOMEIN: Omgeving

BELEIDSVELD: Energie

Met dit ontwerpbesluit wordt de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU (hierna Vierde Elektriciteitsrichtlijn) en de gedeeltelijke omzetting van de Richtlijn (EU) 2018/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 ter bevordering van het gebruik van energie uit hernieuwbare bronnen (hierna Richtlijn Hernieuwbare Energie) beoogd.

Beide richtlijnen maken deel uit van “het Clean Energy for all Europeans package” dat op 30 november 2016 door de Europese Commissie werd gepubliceerd. De nieuwe voorstellen kaderen binnen de energie- en klimaatdoelstellingen van de Europese Unie voor 2030. Tegen 2030 moet de uitstoot van broeikasgassen met ten minste 40% dalen in vergelijking met 1990, en moet ook ten minste 32% van het totale energieverbruik uit hernieuwbare energie bestaan.

De transitie naar een duurzame energiemix betekent niet alleen een decentralisering van het energiesysteem. Het biedt tegelijk kansen aan afnemers om een actievere rol in de energiemarkt te spelen. De laatste jaren ontwikkelden zich al tal van maatschappelijke innovaties zoals bijvoorbeeld energiecoöperaties en groepsaankopen die consumenten aanzetten tot een bewustere marktdeelname en energietransitie.

De Vierde Elektriciteitsrichtlijn werd gepubliceerd op 14 juni 2019. De betrokken artikelen moeten door de lidstaten uiterlijk op 31 december 2020 worden omgezet in de eigen regelgeving. De Richtlijn Hernieuwbare Energie werd gepubliceerd op 21 december 2018. De lidstaten moeten deze richtlijn uiterlijk op 30 juni 2021 hebben omgezet.

Met de omzetting van deze twee richtlijnen naar Vlaamse regelgeving wordt er een regelgevend kader voor enerzijds actieve afnemers en energiegemeenschappen en anderzijds voor flexibiliteit gecreëerd. Daarnaast worden er ook verschillende bepalingen omtrent netbeheer, taken van de VREG en marktwerking omgezet.

Het is aan de lidstaten om deze concepten en artikels te vertalen naar een eigen regelgevend kader. Concreet vraagt dit aanpassingen aan het Energiedecreet van 8 mei 2009, het Energiebesluit van 19 november 2010 en de Technische Reglementen. De Vlaamse Regering hechtte in haar vergadering van 18 februari 2021 haar definitieve goedkeuring aan het ontwerp van EMD-decreet. Dit ontwerp van decreet werd ingediend bij het Vlaams Parlement en werd aangenomen op woensdag 31 maart 2021¹.

Ook in de Vlaamse beleidsteksten worden deze nieuwe concepten geïntroduceerd. Zo bepaalt het Vlaams Regeerakkoord: “*We evolueren naar een flexibel en decentraal energiesysteem waar de gebruiker centraal staat. We zetten het clean energy pakket zo snel als mogelijk om naar Vlaamse energieregelgeving. We ondersteunen en faciliteren de actieve rol die burgers, lokale overheden en ondernemingen kunnen spelen in de transitie en maken het mogelijk dat zij de voordelen van de transitie kunnen valoriseren. Daarvoor werken we aan een regelgevend kader voor de uitbouw van lokale energiegemeenschappen. Het hele energielandschap wordt flexibeler en dynamischer maar tegelijkertijd dient de solidariteit tussen alle netgebruikers behouden te blijven via een billijke*

---

¹ <https://www.vlaamsparlement.be/plenaire-vergaderingen/1497592/verslag/1501176>

bijdrage aan de financiering van het klimaatbeleid en het net dat iedereen bevoorradingzekerheid biedt en de uitbouw van hernieuwbare energie toelaat.”

Deze omzetting kadert ook binnen de strategische doelstelling (SD) 5 zoals omschreven in de beleidsnota Energie 2019-2024: “SD: Slimme netwerkinfrastructuur, efficiënt netbeheer en flexibel gebruik en productie”. De beleidsnota energie vermeldt daarbij onder operationele doelstelling 5.1.: “Vlaams beleidskader flexibiliteit op het distributienet uitwerken”, onder operationele doelstelling 5.2.: “Uitwerken van een regelgevend en faciliterend kader voor lokale gemeenschappen” en onder operationele doelstelling 5.7.: “We voorzien voor eind 2020, in uitvoering van Elektriciteitsrichtlijn, een beleidskader dat de ontwikkeling van lokale energiegemeenschappen faciliteert en administratieve lasten en juridische belemmeringen wegwerkt. We zetten in op informeren, sensibiliseren en ontzorgen van initiatief- en deelnemers. Eventueel worden ook extra ondersteunende instrumenten voorzien. Tegelijk maak ik erover dat de solidariteit tussen alle netgebruikers behouden blijft via een billijke bijdrage aan de financiering van het klimaat- en energiebeleid en de energie-infrastructuur die iedereen bevoorradingzekerheid biedt.”

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het wetgevingstechnisch en taaladvies nr. 2021/245 werd op 18 juni 2021 bekomen.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd op 23 juni 2021 verkregen.

Het begrotingsakkoord werd op 28 juni 2021 verkregen.

De Vlaamse Regering hechtte op 9 juli 2021 haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om hierover het advies van de SERV, de Minaraad, en de VREG in te winnen (VR 2021 0907 DOC.0821).

Het advies van de VREG werd op 3 augustus 2021 verkregen.

Het advies van de SERV werd ontvangen op 30 augustus 2021.

De Minaraad liet per schrijven d.d. 8 september 2021 weten dat zij over het ontwerp van uitvoeringbesluit geen advies wenst te verstrekken.

Op 17 september 2021 hechtte de Vlaamse Regering haar tweede principiële goedkeuring aan het voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om hierover het advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State in te winnen. (VR 2021 1709 DOC.1063/2BIS).

C. ADVIES VAN DE AFDELING WETGEVING VAN DE RAAD VAN STATE

Op 17 september 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft energiegemeenschappen, fasering en timing van energiedelen en peer-to-peerhandel van groene stroom door één actieve afnemer aan één andere actieve afnemer en informatieverstrekking door de leverancier aan de netgebruiker. Het advies 70.204/3 is door de Raad van State gegeven op 19 oktober 2021. Het advies gaat als bijlage 2. De belangrijkste elementen uit het advies worden hieronder besproken.

Vooreerst stelt De Raad van State zich de vraag of de artikelen 6, 8 en 9 van het ontwerp ingepast kunnen worden in de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest voor de gewestelijke aspecten van het energiebeleid. Deze artikelen voorzien in bijkomende (actie)verplichtingen voor de leveranciers van

elektriciteit en aardgas. De Raad van State merkt op dat een aantal van die verplichtingen betrekking lijken te hebben op de bescherming van de verbruiker, waarvoor de federale overheid bevoegd is om de algemene regels vast te stellen (artikel 6, § 1, VI, vierde lid, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen). Dat is volgens de Raad in het bijzonder het geval voor de regelingen vervat in de artikelen 6, 2°, 3° en 6°, 8, 1°, en 9, 1°, van het ontwerp, die geheel of gedeeltelijk overlappen met hetgeen wordt bepaald in het ontwerp van koninklijk besluit tot bepaling van de minimumvereisten waaraan de facturen en factureringinformatie moeten voldoen, waaromtrent de Raad van State, afdeling Wetgeving, op 31 augustus 2021 advies 70.059/1/V heeft gegeven. In dit advies 70.059/1/V heeft de Raad erop gewezen dat de bevoegdheid inzake de bescherming van de verbruiker wordt omschreven als een kaderbevoegdheid op grond waarvan de federale overheid weliswaar in algemene regels kan voorzien, maar waarbij het niettemin ook voor de gewesten mogelijk is om de aangelegenheden die onder hun bevoegdheid vallen, te onderwerpen aan bijkomende kwalitatieve voorwaarden inzake consumentenbescherming, met inachtneming van de economische beginselen vervat in artikel 6, §1, VI, derde lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. De Raad heeft er ook op gewezen dat deze federale bevoegdheid slechts een uitzondering vormt op de principiële bevoegdheid van de gewesten inzake economie, zodat de federale bevoegdheid ter zake in beginsel restrictief moet worden uitgelegd, ook ten aanzien van de bevoegdheid van de gewesten inzake het energiebeleid.

De Raad van State oordeelt vervolgens dat de in de artikelen 6, 8 en 9 van het ontwerp vervatte verplichtingen, met inbegrip van artikel 6, 2°, van het ontwerp, in beginsel zo kunnen worden begrepen dat ze er enkel op gericht zijn de rechten van afnemers te beschermen, beperkt tot de gewestbevoegdheid inzake het energiebeleid, zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de federale regels inzake consumentenbescherming en inzake handelspraktijken, zoals bedoeld in artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

In zoverre de facturen en de factuurinformatie voor elektriciteit en aardgas worden geregeld, herhaalt de Raad van State dat de gewesten bevoegd zijn om in een aangelegenheid die onder hun bevoegdheid valt, waaronder de gewestelijke aspecten van de energie, in aanvulling op de federale regelgeving, bijkomende kwalitatieve voorwaarden inzake consumentenbescherming op te leggen. De gewesten kunnen de in de federale regelgeving vervatte beginselen vervolledigen, ook via normatieve weg, teneinde een beleid te voeren aangepast aan hun behoeften voor zover ze niet strijdig zijn met het normatief kader bepaald door de nationale overheid.

Wat de artikelen 8, 1°, en 9, 1°, van het ontwerp betreft, kan volgens de Raad van State worden aangenomen dat deze strekken tot het vaststellen van bijkomende voorwaarden inzake consumentenbescherming, of voorwaarden met een ander toepassingsgebied, die niet strijdig lijken te zijn met het normatieve kader bepaald door de federale overheid in het ontwerp waaromtrent de Raad van State advies 70.059/1/V heeft gegeven.

Wat de in artikel 6, 3° en 6°, van het ontwerp vervatte verplichtingen betreft, merkt de Raad van State op dat het Vlaamse Gewest, in aanvulling op de federale regelgeving, bijkomende regels kan bepalen, zoals het vereiste dat het op de factuur te vermelden bedrag indien mogelijk wordt uitgesplitst in drie componenten, het vereiste dat de factuur een verwijzing naar het vergelijkingsinstrument van de VREG bevat, of het vereiste dat de factuur de datum vermeldt waarop een toekomstige wijziging in werking treedt. De Raad van State wijst er daarbij wel op dat het Vlaamse Gewest in beginsel niet de op grond van de bevoegdheid van de federale overheid voor de bescherming van de verbruiker genomen regels inzake de factuur en de factuurinformatie letterlijk mag hernemen. Het is slechts in zoverre die overname noodzakelijk is voor de verstaanbaarheid van de bijkomende voorwaarden waarin het Vlaamse Gewest voorziet, dat ze kan worden aanvaard, voor zover duidelijk is dat de overgenomen regels tot de bevoegdheid van de federale overheid behoren en de overname ervan derhalve slechts een declaratief karakter heeft.

Het is inderdaad zo dat de in artikel 6, 3° en 6°, van het ontwerp vervatte verplichtingen grotendeels ook terug te vinden zijn in het ontwerp van het federale koninklijke besluit dat de minimumvereisten

inzake facturen en factureringsinformatie bepaalt. In overleg tussen de federale en Vlaamse administratie werd vastgesteld dat zowel de federale overheid als het Vlaamse Gewest zich behoorlijk nauw aan de bewoordingen van artikel 18 en bijlage I van de richtlijn (EU) 2019/944 hebben gehouden, zodat er alvast geen tegenstrijdigheden optreden. Het Vlaamse Gewest heeft daarbij een aantal eigen aanvullende accenten gelegd, zoals deze door de Raad van State in haar advies worden aangehaald, evenals het vereiste dat de factuur in voorkomend geval de precieze versie van het lopende product of de dienst vermeldt. De overige bepalingen hebben inderdaad tot doel om de verstaanbaarheid en leesbaarheid van het artikel te bevorderen, zonder daarbij afbreuk te willen doen aan de federale bevoegdheid.

Over de rechtsgrond van voorliggend ontwerpbesluit maakt de Raad van State enkel een opmerking ten aanzien van het ontworpen artikel 6.7.3, waarvoor volgens de Raad een beroep moet worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, in samenhang met de reeds in de aanhef aangehaalde artikelen 7.2.1, §2 en 7.2.2, §3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009. Aangezien de in artikel 10 van het ontwerpbesluit voorziene timing en fasering voor energiedelen en peer-to-peerhandel wordt geschrapt naar aanleiding van de bezwaren van de Raad van State hierbij zoals verderop zal worden besproken, heeft deze opmerking over de rechtsgrond geen relevantie meer.

Met betrekking tot artikel 8, 1° van het ontwerp dat bepaalt dat op elke factuur de jaarlijkse afname van elektriciteit tijdens de laatste drie jaar, op een overzichtelijke manier en *bij voorkeur in grafische vorm* dient weergegeven te worden, merkt de Raad van State op dat de zinsnede “bij voorkeur in grafische vorm” dient te worden vervangen door de woorden “in grafiekvorm”. De Raad van State verwijst hiervoor naar artikel 1.3 van bijlage I van richtlijn (EU) 2019/944, dat bepaalt dat indien facturen gebaseerd zijn op daadwerkelijk verbruik aan de eindafnemer vergelijkingen ter beschikking moeten worden gesteld van zijn huidige elektriciteitsverbruik met zijn verbruik over dezelfde periode van het voorgaande jaar *in grafiekvorm*. Met het oog op een correcte omzetting wordt dat wijzigingsvoorstel gevolgd. Diezelfde wijziging wordt ook toegepast in artikel 9, 1° van het ontwerp.

Tot slot merkt de Raad van State op dat de gefaseerde regeling voor energiedelen en peer-to-peerhandel waarin artikel 10 van het ontwerp voorziet, niet bestaanbaar is met richtlijn (EU) 2019/944 en richtlijn (EU) 2018/2001. De Raad van State argumenteert dat hiermee immers wordt geopteerd voor een mechanisme waarbij de volledige toepassing van deze richtlijnen pas een aantal jaar na de inwerkingtreding van het besluit zal gerealiseerd worden, terwijl de omzettingstermijnen van deze richtlijnen respectievelijk op 31 december 2020 en 30 juni 2021 zijn verstreken.

De argumentatie van de Vlaamse Regering dat reeds bestaande marktpraktijken (vb coöperaties, peer-to-peerplatformen) ook als energiedelen en peer-to-peerhandel in de zin van de Europese regelgeving kunnen worden beschouwd en dat deze nieuwe Vlaamse regelgeving daarbovenop twee nieuwe meer concreet uitgewerkte marktactiviteiten (nl. het toewijzen van energie peronbalansverrekeningsperiode en peer-to-peerhandel als de rechtstreekse transactie tussen marktdeelnemers) introduceert die evenwel aan de nieuwe Europese regels voldoen, is volgens de Raad van State niet voldoende. De Raad van State verwijst naar rechtspraak van Het Hof van Justitie (HvJ 30 juni 2016, C 648/13, Commissie t. Polen, punt 78 en HvJ 14 januari 2010, C-343/08, Commissie t. Tsjechië, punt 40.) die oordeelt dat “de bepalingen van een richtlijn moeten worden uitgevoerd met een onbetwistbare dwingende kracht en met de specificiteit, nauwkeurigheid en duidelijkheid die nodig zijn om te voldoen aan het vereiste van rechtszekerheid”. Volgens het Hof vereisen “zowel het rechtszekerheidsbeginsel als de noodzaak om de volledige toepassing van richtlijnen rechtens en niet alleen feitelijk te waarborgen, (...) dat de lidstaten de voorschriften van de betrokken richtlijn overnemen in een duidelijk, nauwkeurig en transparant rechtskader dat voorziet in bindende wettelijke bepalingen op het gebied waarop zij betrekking heeft”, aldus de Raad van State.

De Raad van State besluit dan ook dat in het licht van die rechtspraak bovengenoemde argumentatie van de Vlaamse Regering - namelijk dat een omzetting van de door de richtlijn (EU) 2019/944 en

richtlijn (EU) 2018/2001 opgelegde verplichtingen in de praktijk al gerealiseerd zou zijn omdat het al feitelijk zo is dat in het Vlaamse Gewest bepaalde personen energie met elkaar delen - niet kan overtuigen, omdat richtlijn (EU) 2019/944 en richtlijn (EU) 2018/2001 specifieke verplichtingen voorschrijven die gelden voor energiegemeenschappen van burgers en peer-to-peer handel die op basis van het voorliggende ontwerp niet op een correcte wijze worden omgezet.

Ook de door de Vlaamse Regering aangehaalde technische en operationele redenen die een correcte en tijdige implementatie van het Europees recht bemoeilijken, nemen volgens de Raad van State niet weg dat de gefaseerde regeling waarin artikel 10 van het ontwerp voorziet, niet bestaanbaar is met het Unierecht.

Gezien bovenvermeld advies van de Raad van State wordt de gefaseerde regeling in artikel 10 van het ontwerp geschrapt. De in de artikelen 7.2.1, §2 en 7.2.2, §3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 voorziene delegatie aan de Vlaamse Regering om de fasering en timing te bepalen om energiedelen en peer-to-peerhandel van groene stroom door één actieve afnemer aan één andere actieve afnemer te operationaliseren, wordt dan ingevuld door de inwerkingtredebepaling (het hernummerde artikel 11 van het ontwerpbesluit), die stelt dat de artikelen 61 en 62 van het decreet van 2 april 2021 (die artikel 7.2.1 over energiedelen en artikel 7.2.2. over peer-to-peerhandel invoeren in het Energiedecreet) en dit ontwerpbesluit in werking treden op 1 januari 2022. Zo wordt energiedelen en peer-to-peerhandel reeds vanaf 1 januari 2022 mogelijk gemaakt.

2. INHOUD

Aan het ontwerpbesluit worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- In ARTIKEL 8, 1° worden de woorden “*bij voorkeur in grafische vorm*” vervangen door de woorden “*in grafiekvorm*”, conform artikel 1.3 van bijlage I van richtlijn (EU) 2019/944.
- In ARTIKEL 9, 1° wordt dezelfde wijziging doorgevoerd als in artikel 8, 1°.
- ARTIKEL 10 wordt geschrapt. Ingevolge het advies van de Raad van State beslist de Vlaamse Regering tot een éénfasige inwerkingtreding van energiedelen en peer-to-peerhandel vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit.
- In de TITEL van het ontwerpbesluit worden de woorden “fasering en timing” vervangen door het woord “inwerkingtreding”, gelet op de schrapping van de in artikel 10 voorziene fasering.

3. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de begroting van de Vlaamse overheid.

B. ESR-TOETS

Het ontwerpbesluit heeft geen impact op de ESR.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op het personeel van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Er werden aan het ontwerpbesluit geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de lokale en provinciale besturen.

4. VERDER TRAJECT

Na de definitieve goedkeuring moet het besluit in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

5. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1° haar goedkeuring te geven aan het bijgaande ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft energiegemeenschappen, inwerkingtreding van energiedelen en peer-to-peerhandel van groene stroom door één actieve afnemer aan één andere actieve afnemer en informatieverstrekking door de leverancier aan de netgebruiker;
- 2° de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme te gelasten het voormelde besluit van de Vlaamse Regering in extenso te laten publiceren in het Belgisch Staatsblad.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

- (Bijlage 1) Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft energiegemeenschappen, inwerkingtreding van energiedelen en peer-to-peerhandel van groene stroom door één actieve afnemer aan één andere actieve afnemer en informatieverstrekking door de leverancier aan de netgebruiker;
- (Bijlage 2) Het advies 70.204/3 van de afdeling Wetgeving van de Raad van State d.d. 19 oktober 2021.